

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Иван Димитров Иванов
върху дисертационния труд на ас. **ЕЛИЦА СТОЯНОВА ИЛИЕВА**
озаглавен

„ГЕОЛОГИЯ НА ГОЛО БЪРДО”

Изготвен за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по научна специалност „Регионална геология“,
професионално направление 4.4, науки за земята.

Предоставеният ми за разглеждане труд е в обем от 200 стр., от които 9 стр. приложения. В текста са включени 65 фигури и 11 таблици. Използваната литература наброява 225 заглавия. Цитираната литература, включително и тази на латиница, с малки изключения е на български автори и разглежда различни регионално-геоложки аспекти на изучаваната област. Цитирани са и 25 фондови материала. Дисертацията се състои от 9 глави, от които най-съществени са глава 6 – Регионално геоложки строеж (63 стр.) и глава 7 – Нови данни за стратиграфията и тектониката на Голо Бърдо (80 стр.). Към документацията на докторантката са приложени и три публикации по темата на дисертацията в български списания.

Темата на дисертацията предполага цялостно запознаване с геоложкия строеж на Голо Бърдо, което е една от добре изучените области на България. Приносите са в областта на традиционните геоложки науки, като по тази тема е трудно да се добави нещо съществено, още повече след проведеното през периода 2009-2011 геоложко картиране в мащаб 1:50 000.

Кандидатката разграничава приноси, които могат да бъдат представени както следва:

1. Изяснени са характерът и взаимоотношенията между триаските и горнокредните скали в западните склонове на Голо бърдо.

2. Постигната е детайлизация и конкретизиране на характеристиките на отделените до момента литостратиграфски единици, както и по-коректно описание на регионално-геоложкия строеж на района на Голо бърдо,

3. Отделени са четири нови литостратиграфски единици – Масоришка, Николаевска, Владайска и Пернишка свита. Люлинската свита е стабилизирана с типов разрез.

4. Установените в скалите на приабон-олигоценската Масоришка свита кисели вулканити са доказателство за синхронност с приабон-олигоценския вулканизъм от Краището и Родопите.

5. Осъвременени са представите за регионално-геоложкия строеж на Голо бърдо, като е доизяснено морфоструктурното му положение, което не е прецизирано на картни листа в М 1:50 000 – К-34-58-Б (Радомир), К-34-59-А (Перник) и К-34-59-В (Дрен). Съгласно настоящите резултати Голо бърдо е прието като част от Струмската тектонска единица на Краищенската зона.

6. В изследваният район са установени и документирани три гънкови генерации (F1, F2 и F3), от които най-голямо значение за стратиграфските интерпретации и картирането имат първите две. В резултат на гънковата интерференция се формират структури с куполовиден строеж.

7. Характеризирани са структурните особености на скалите от Планския гнайсов комплекс и от Празинитовия комплекс.

8. Тектонският контакт между Планския гнайсов комплекс и Празинитовия комплекс е характеризирани като пластична зона на срязване. В подкрепа на това твърдение са приложени редица доказателства:

9. Явленията на диафтореза се схващат като резултат не от зеленошистен метаморфизъм, а като резултат от интензивни постметаморфни деформации по контакта;

Изложените приноси и цялостния материал в дисертацията показват всеобхватно и задълбочено анализиране на геоложките взаимоотношения в областта, което е и целта на дисертационния труд по специалност регионална геология.

Предвид на казаното, цялостната ми оценка за качествата на кандидата е положителна. Препоръчвам на научното жури да присъди на ас. Елица Стоянова Илиева образователната и научна степен доктор по научна специалност „Регионална геология“.

1 декември 2018 г.

Изготвил становището:
доц. д-р Иван Димитров Иванов

/ /